

Itt megszakad a rendeletek és adatok fonálszála, áttekintésemnek megszakítását is vonva maga után. Érdekes lenne elmondani, mit tett 1849-től–1861-ig az absolutismus; de idő és tér tiltanak. Hogy most az ország várva-várja *új erdő-törvényét*, tudva van. Vajha mihamarább teljesülne az, melyről igazán elmondhatni, a mit az egykori férj meghalt nejéről mondott: *Debuisset pridem*. A mit jogtörténelmünk egész tárháza a nagyfontosságú nemzeti és magán vagyon fentartása és gyarapítása iránt maig felmutatni képes egy öntudatos, életre való s érdekeit ismerő művelt nemzet méltóságának nem felel meg. Hát ha még iparunkat akarjuk számba venni s annak jövőre anyagbányájává, állami és magán jóllétünk tényezőjévé erdőségeinket tenni — akkor, a mit birunk, éppen elszomorítóvá válik. Tegye jóvá valahára a törvényhozás ezer évi mulasztásunkat s adjon *honának mihamarabb* egy czélszerű erdő-törvényt!

A magyar erdők óriásai és agastyánai érdekében.

Minden nemzet büszke története emlékeire, s az újabb időben társulatok alakulnak azok konzerválása-, vagy jó karba hozására. Történeti emlékek lehetnek azonban fák is, s bizonyára hazánk népe nem egy ilyet tud mutatni. Vannak fáink, melyekről történetünk emlékezik meg, vannak, melyekről a néprege szól. Vannak fáink, melyek egész vidékeken hírnek örvidenek nagyságuk, koruknál fogva. Nem találhatnánk illetékesebb helyet mindezeknek összegyűjtésére e lapoknál, s illetékesebb gyűjtőket e lapok munkatársai és olvasóinál. Föl-szólítjuk tehát szaktársainkat, sziveskedjenek minden pagonyukban vagy a vidéken nevezetes fát megmérni, annak korát meghatározni, s a fát körülményesen leírni, valamint azt

is, mily termőhelyen áll, és mit beszél róla a nép. Ily módon rövid idő alatt érdekes gyűjteményt állíthatunk össze hazánk nevezetes fáiból, s ha az adatok kellő mennyiségben gyűlnek össze és, mint remélem, elegendő érdekest fognak tartalmazni, fentartom magamnak a jogot, mint indítványozó, ezen nevezetességeket külön füzetben közölni a szakközönséggel. Mindenesetre azonban azok egyenként előbb e lapokban fognak közöltetni.

A fák korának megállapítására ajánlom Pressler növekedék furóját, a melylyel mintegy $1\frac{1}{2}$ cmnyi hengerkét lehet a fából kifurni, melyen legalább a külső évgűrűk leolvashatók, s a belsőkre hozzátetés útján következtetni lehet.

Illés Nándor.

Az 1878. évi udvari vadászatok eredménye a gödöllői koronauradalmi erdőségekben.

A gyaponeczrovar, mely tölgyerdőségeinket 1878-ban pusztította, az erdeinkben tenyésző nagy vadnak életmódjára és kivált rendes tartózkodási helyének betartására nézve nem csekély befolyással volt, mert igen látható vala, miszerint azon erdőrészek, melyek ezen undok rovar által ellepve voltak, a nagy vadtól elhagyattak, minek következtében a szomszédos kukoricaföldekre és szőlőkre nagyobb mérvben kiszáguldó vad, mint várt szőkevény, a határszéleinken buzgólkodó lesvadászoknak, és gyakrabban mint ez a mult években tapasztaltatott, áldozatul esett.

A mult nyáron többször előfordult záporosók után azonban az elpusztított lomboszat erőltetett új rügyezés által meg lehetőszen pótolva lett, és ennek következtében, mire az üzedés ideje elérkezett, erdőségeink a mi hirneves agancsaink megható bőgésétől, mint más években is, viszhangzottak.